

Válečná propaganda? Uneslo Rusko 6000 ukrajinských dětí?

infokuryr.cz/n/2023/02/28/valecna-propaganda-uneslo-rusko-6000-ukrajinskych-deti

kuryr

28. února 2023

Média s odvoláním na americkou studii uvádějí, že Rusko údajně uneslo 6000 ukrajinských dětí. O jakou studii se jedná a jaká je pravda za obviněním?

14. února byla v USA zveřejněna studie nazvaná „Ruský systematický program pro převýchovu a adopci ukrajinských dětí“, která obviňuje Rusko, že má „síť táborů a dalších zařízení v Rusku, kde je drženo nejméně 6 000 dětí z Ukrajiny. Rusy okupovaný Krym a v Rusku“. Německá média se studie zachytila a hovořila o „unesených“ (Stern) nebo „unesených“ (ZDF) ukrajinských dětech. 23. února ZDF-zoom dokonce věnoval film studii „The Missing Children of Cherson“ o „stopách válečného zločinu“.

Vzhledem k mediálnímu humbuku a mnoha dotazům čtenářů se pojďme podívat na to, kdo studii zadal a zaplatil, jaké je skutečné pozadí a jak média studii využila.

Kdo studium zaplatil

V médiích se většinou hovořilo o studii Yale Humanitarian Research Lab, což samozřejmě zní velmi vážně, protože Yale je jednou z nejrenomovanějších univerzit v USA. Studie, zejména pokud jsou psány soukromými instituty, však obvykle „zjistí“ přesně to, co zadavatel studie chce slyšet. Nejdůležitější otázkou proto je, kdo studii zadal a zaplatil.

Ve Sternově článku byla odpověď na tuto otázku nalezena ve vedlejší větě:

“Děti ve věku čtyř měsíců byly umístěny v ruských táborech od začátku ruské útočné války proti Ukrajině před téměř rokem, podle studie financované ministerstvem zahraničí.”

Studii podle Sterna zaplatilo americké ministerstvo zahraničí. To je skutečně pravda, protože Yale Humanitarian Research Lab je součástí projektu Conflict Observatory zahájeného ministerstvem zahraničí USA 17. května 2022, který od amerického ministerstva zahraničí získal počáteční financování ve výši šesti milionů dolarů na hlášení údajných ruských válečných zločinů. Projekt Conflict Observatory zahrnuje i další organizace, jako jsou americké zpravodajské agentury National Reconnaissance Office (NRO) a National Geospatial-Intelligence Agency (NGA).

Projekt, který studii zveřejnil, je projektem amerického ministerstva zahraničí a tajné služby USA.

Německá média to však zmínila jen okrajově – pokud vůbec – a o amerických tajných službách se vůbec nezmínila (*poznámka InKur: V Česku se ani dezinformační provládní média ani nesnažila náznakem se zmínit o tomto pozadí tajných služeb*). Německá „kvalitní média“ místo toho zdůraznila, že studie pochází z Yale, protože divákovi či čtenáři zní jako nezávislý a uznávaný zdroj, ve skutečnosti je však projekt Conflict Observatory jedním z propagandistických nástrojů americké vlády, který má diskreditovat Rusko.

USA jsou nyní stranou konfliktu na Ukrajině – nebo alespoň otevřeně stojí na straně Ukrajiny – a proto nelze vládu USA a jí financované projekty považovat za neutrální nebo objektivní zdroje. Nikoho na Západě nenapadne uvádět jako neutrální a objektivní zdroj například studii o ukrajinských válečných zločinech, kterou zaplatila běloruská vláda.

Co se vlastně stalo

V říjnu 2022 jsem hlásil , když došlo na evakuaci Chersonu, že Rusko garantuje bydlení v Rusku lidem z Chersonu, kteří chtěli uprchnout před ukrajinskou armádou. Každá rodina z Chersonu, která chtěla být evakuována, dostala takzvané certifikáty, se kterými si mohla koupit byty na místě dle vlastního výběru v Rusku, přičemž hodnota certifikátů se vypočítává podle velikosti rodiny a ty byly přiděleny určitý počet metrů čtverečních v závislosti na velikosti rodiny. Částky byly překvapivě štědré a stačily na koupi vhodných bytů bez nutnosti brát si další hypotéku.

Skutečnost, že pro nabídku ruské evakuace existují důvody, nebyla ruská propaganda, jak tvrdila západní média , ale sama Ukrajina to otevřeně oznámila. Jak tehdy veřejně prohlásil bývalý poradce ukrajinského prezidenta:

„Učitelé a učitelky mateřských škol by si měli pamatovat, že to nejsou milé tety, ale zločinci, o kterých není žádná sentimentalita. Počasí je takové, že znamená buď smrt, nebo vězení. My, jako absolutně evropská země, si nebudeme zahrávat s žádnou sentimentalitou nebo shovívavostí.“

Pro Kyjev je každý, kdo pokračoval v práci v oblastech kontrolovaných Ruskem, zrádce, kterému hrozí smrt. To platí i pro učitelky mateřských škol, učitelky nebo zaměstnance dětských domovů. Britský Daily Mail informoval 5. října pod titulkem „Budeme je lovit a střílet jako prasata‘: Jak se Ukrajinci brutálně mstí kolaborantům, kteří zradili své sousedy – a svou zemi – Rusům“ o masakrech v r. území okupovaná Ukrajinou:

„Kyjev již zahájil vyšetřování 1309 podezřelých zrádců a zahájil 450 trestních řízení proti kolaborantům obviněným ze zrady vlastní země a sousedů.

Další jsou vypátráni a zabiti odbojáři. Seznam, který do těchto novin unikl kyjevským vládním zdrojem, uvádí 29 takových odvetných vražd a 13 dalších pokusů o atentát, při nichž byly některé oběti zraněny.

“Byl vyhlášen hon na kolaboranty a jejich životy nejsou chráněny zákonem,” řekl poradce ministerstva vnitra Anton

*Geraščenko. **“Naše tajné služby je zlikvidují a zastřelí jako prasata.”***

Nebyla to jen prázdná slova. Když Cherson obsadila ukrajinská armáda, ukrajinští vojáci na Telegramu obsáhle dokumentovali, jak tam bez rozdílu lovili a vraždili podezřelé ruské kolaboranty.

Co dělat?

Co by tedy měli dělat například zaměstnanci dětských domovů v Chersonu, i když byli ve skutečnosti proukrajinští? Měli by čekat na návrat ukrajinské armády a obávat se, že je vojáci svévolně nazvou „**ruskými kolaboranty**“ a dokonce je za to souhrnně zastřelí jen proto, že nadále pracovali pod ruskou nadvládou a nadále se starali o děti co mají dětském domově v péči?

A co má Rusko dělat, když dětské domovy náhle zpustly právě z tohoto důvodu, protože se pečovatelé nechali evakuovat a děti zůstaly? Mělo by Rusko po referendu opustit děti, které považovalo za ruské občany?

Z tohoto důvodu Rusko evakovalo dětské domovy a přivezlo děti do Ruska. V roce 2022 jsem informoval, že Rusko se o děti intenzivně a s velkým množstvím peněz stará a rodinám s dětmi nabízí finanční podporu, o které se německým rodičům může jen zdát. Rusko také poskytuje velkorysou finanční podporu rodinám, které se dobrovolně stanou pěstounskými rodinami pro děti z dětských domovů, a

protože mnoho lidí v Rusku chce v současné době lidem ze sporných oblastí nějakým způsobem pomoci , přišlo mnoho žádostí od ruských rodin ochotných pomoci evakuovaným dětem zaznamenávat.

Rusifikace nebo ukrajinizace?

Z této situace dětí evakuovaných z Chersonu (ať už se svými rodiči nebo z domovů), západní média vytvořila příběh o „**unesených**“ dětech, které mají být násilně „**rusifikovány**“, což dělají lidé, kteří pocházejí z Chersonu, města, které bylo historicky ruským městem a kde každý obyvatel mluvil rusky (ale zdaleka ne každý ukrajinsky), je dost absurdní.

Kritiku západních médií by se snad dalo alespoň trochu pochopit, kdyby stejně jasně kritizovala vynucenou ukrajinizaci. Konečně, od roku 2021 má Ukrajina zákon o „domorodcích“ , ve kterém jsou občané Ukrajiny rozděleni do tří kategorií na základě etnických kritérií, kteří mají také odlišná práva. Kromě toho má Ukrajina od roku 2019 jazykový zákon , podle kterého se používání jiných jazyků než ukrajinštiny ve veřejném životě trestá pokutou až 300 dolarů. To není ani ruská propaganda, stejně jako Rumunsko a Maďarsko pravidelně si v Kyjevě stěžují na útlak jejich etnických menšin na Ukrajině a jejich nucenou ukrajinizaci.

Vůbec nejde o to, že by Rusko chtělo někoho „rusifikovat“. Na Krymu a v nových ruských oblastech Záporoží a Cherson, kde žijí také etničtí Ukrajinci, je ukrajinština úředním jazykem a školy nabízejí výuku v ukrajinštině. Na Krymu se to týká i krymských Tatarů , přičemž první Putinův dekret po sjednocení Krymu s Ruskem nařizuje znovuotevření krymskotatarské fakulty, na tamní univerzitě, kterou předtím uzavřela Ukrajina.

Na Ukrajině je tomu naopak, protože i školní výuka v jiných jazycích než v ukrajinštině je nyní na Ukrajině zakázána, protože ukrajinská vláda chce ukrajinizovat etnické menšiny v zemi. O to ale západní média nikdy nekritizovala, ani o tom neinformovala.

Bohužel i SOS dětské vesničky jsou pod tlakem propagandy z USA. 21. února ZDF pod titulkem „Ukrajinci přivezeni do Ruska – unesené děti: zapojeny SOS dětské vesničky“ vytvořila spojení mezi tvrzeními studie financované ministerstvem zahraničí USA a SOS dětskými vesničkami:

„Výzkum ZDF ukazuje bezhlavě: Do únosů může být zapojena i humanitární organizace SOS dětské vesničky. Záběry ukazují, že ukrajinské děti dávají v Rusku k adopci. Budou odvezeni do domů z červených cihel v osadě Tomilino u Moskvy. Osada je od roku 1990 součástí SOS dětských vesniček. Maria Lvova-Belova také navštěvuje pečovatelskou vesnici a pořádá tam akce Putinova strana Jednotné Rusko.

To je propaganda z nejspodnějšího šuplíku, protože pomoc dětem je úkolem SOS dětských vesniček. V každé zemi k tomu neodmyslitelně patří spolupráce s místními úřady a cílem SOS dětských vesniček je najít dětem nový domov, tedy pěstouny či adoptivní rodiče. SOS dětské vesničky se v současnosti starají o 296 167 dětí na 721 místech ve 138 zemích. SOS dětské vesničky nejsou – alespoň podle toho, co jsem mohl zjistit – politické. Pomáhají dětem, kde mohou, a nenechají se zneužít jako politický nástroj. V jejich výroční zprávě jsem nenašel žádné větší dary od západních oligarchů (Gates, Soros, Rockefeller atd.), kteří si svými dary vždy „kupují“ politický vliv.

To mimochodem ukazuje, že oligarchům, kterým média přezdívali „filantropové“, nejde o „záchranu světa“, ale o rozšíření své moci a bohatství. Zřejmě nedarují žádné peníze apolitické organizaci, která chce jen pomáhat dětem po celém světě. O pomoc dětem evidentně moc nestojí.

Drzost, s jakou ZDF a další média očerňují SOS dětské vesničky, aby vygenerovaly pár titulků pro studii financovanou ministerstvem zahraničí USA, nelze popsat citelně. Jediné, čím se SOS dětské

vesničky „provinily“, je to, že působí v Rusku, spolupracují s ruskými úřady a hledají ruské pěstounské a adoptivní rodiny pro ruské děti.

Záminkou k házení špíny na SOS dětské vesničky byla v této souvislosti zpráva z SOS dětských vesniček z listopadu, ve které SOS dětské vesničky informovaly, že je hlídáno 13 dětí z Doněcka, jejichž původ není jasný. Péči o děti hradí ruská vláda. SOS dětské vesničky bohužel neuvádějí, jak jsou děti staré. Dá se ale předpokládat, že jde o velmi malé děti, které samy nedokážou říct, odkud pocházejí.

Že média jako ZDF, skutečnost, že SOS dětské vesničky nedokážou objasnit přesný původ 13 (pravděpodobně velmi malých) dětí, které pocházejí z válečné zóny a mohou být sirotky bez dokladů a které pomoc SOS dětských vesniček skutečně potřebují, stát dokonce platí SOS dětským vesničkám za použití pro propagandistickou kampaň je neporádek.

Navíc tu evidentně není žádná souvislost se studií, která mluví o **6000 a ne o 13 dětech.**

Jak studie probíhala

Je zřejmé, že mezi dotyčnými dětmi, o které se SOS dětské vesničky starají, a studií financovanou ministerstvem zahraničí USA neexistuje žádná souvislost. Důvod najdeme v samotné studii, popisuje totiž, jak studie vznikala. Studie je založena na satelitních snímcích (pocházejících samozřejmě od výše zmíněných amerických zpravodajských služeb) a veřejně dostupných datech, tedy příspěvků na sociálních sítích a podobně.

Autoři studie například konkrétně píší:

„Yale HRL neprovádí výsledky se svědky nebo oběťmi; shromažďují se pouze konkrétní informace dostupné v otevřených zdrojích. (...) Stejně tak společnost Yale HRL neprovádí šetření na místě, a proto nepožádala o přístup do skladů.“

V jednoduché řeči to znamená, že tvrzení, že Rusko „uneslo“ 6 000 ukrajinských dětí, bylo učiněno na základě satelitních snímků zařízení, ale nikdo se ani nepokusil tato zařízení navštívit, aby zjistil, co tam vlastně je a jak to s dětmi je (pokud vůbec nějaké jsou). Některé příspěvky byly také převzaty ze sociálních médií, i když opět žádný z autorů studie nemluvil s lidmi, kteří ji zveřejnili, aby zjistili, kdo ji zveřejnil a zda byly příspěvky vůbec pravdivé.

To znamená, že americká vláda zaplatila za zveřejnění studie, která nebyla založena na žádných spolehlivých datech. Takto připravená studie může přinést jakýkoli výsledek, který si finančník přeje. A přesně to se stalo v této studii.

Z této de facto bezcenné studie však „kvalitní média“ – v tomto případě konkrétně ZDF – vycházela řada článků a minimálně jedna podrobná „reportáž“. A jako by to nestačilo, ZDF se pokusila zdiskreditovat i SOS dětské vesničky, které prostě chtějí dětem pomáhat.

Ale podle logiky ZDF se zdá, že ruské děti si pomoc nezaslouží.

Thomas Röper

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet:

